

Filip Tamás

Ösvény és láthatár

Mióta útra keltem, minden
órában elfelejtek egy szót,
és minden percben eszembe
jut valami régi.

Meg kell szállnom egy titkos
fogadóban, hogy visszahúzódjak
készülő versem ódivatú
páncélja mögé.

Az éjszaka hangosan olvas bennem,
csak le kell írnom, amit hallok.
Hajnalban alszom el, reggel
magamtól ébredek.

Fagyos és ferde mélységeket
olvaszt a nap-parázs,
az ösvény kettévágja a világot.
A láthatár kőkerítés, amelynek

túloldalán van az élet, az édes és
keserű kalandok, a bűnök, a feloldozás.
Átmászni nem lehet, de a versemet
megpróbálom fölötte átröpíteni.

Fülembe sűgott mondatok

Alain Bosquet emlékére

Térded elmesélte a gyökerek cselvetését,
megijedtél, ahogy a rozsomák átszaladt előtted,
pedig én küldtem, vigyázzon rád, miközben
futsz a fák alatt---
A lelked is fáj, amikor elzuhantál, jaj, hogy
nem voltam ott---
Hazaúton azt hitték a könnyeidről:
így zenél a szemed.

Nézted a véresre kapart ablakon át a
lassan vonuló hidakat, aztán mintha
eltévedt volna a villamos, rossz helyen
szálltak le az utasok, pedig szerettek volna
veled maradni végig---
Későn vették észre, hogy te fűnn maradtál,
akkor már hiába dörömböltek az ajtón.

Hét feje levágva, a sárkányvért
beitta a föld---
kis zöld hajtások fakadnak belőle hajnalra,
amikor harmatízű a szád---
Kiiszlak utolsó cseppedig,
a szomjúság nagykövete vagyok,
megbízólevelem magam írtam.

Meséim elmondom neked, annyi van,
a végső pillanatig kitartanak. Neked
találtam ki mindet, de nem egyedűl;
a legnagyobb mesterek sűgtak önzetlenűl.

Veszteg maradni

Hajtogasd össze az esőt, és
hozz diólevél teát gyulladt
szememre, te mihaszna szolgál,
nem látod, hogy napok óta
rozsdás a tekintetem?

És hozz forró lábvizet is,
fázom, aztán ülj le,
diktálni fogok egy levelet.
Nem érdekel, hogy érted-e,
nem is kell, hogy értsd,

csak írd, amit mondok, de ne
akarj visszakérdezni, mert
nem fogok emlékezni arra,
amit egy pillanattal
előbb kimondtam.